

La pregătitul miresei.

In Bucovina

Varianta 1

Copilă din doi părinți
La ce focul de măriți?
Știi că socrul nu ți-i nene,
Să gândești că-i este jele,
Și soacra ta nu ți-i mamă,
Să-ți ție cuvântu-n samă,
Și bărbatul nu ți-i frate,
Să gândești că nu te-a bate.
Că miluță de la nene
Făguraș dulce de miere,
Și miluța de la mamă
Struțușor dulce de poamă,
Și mila de la surori
Struțușor verde de flori,
Da mila de la cumnați
Frunză de molizi uscați,
Și mila de la bărbat
Ca frunza de păi- uscat,
Când te bagi să te umbrești
Și mai tare te negrești.

Varianta 2

Copilă din doi părinți,
La ce focul te măriți,
Nu ți-i milă de părinți?
Că mila de la mămuță
Ca și mursa din litruță,
Da mila de la bărbat
Ca creanga de măr uscat.

Transilvania

Varianta 1

Copilă din doi părinți,
Nu grăbi să te măriți,
Că mila de la părinți
Pân' trăiești
N-o-ntâlnești;
Dar mila de la bărbat
E un putrigai uscat.

Varianta 2

Fetișoară cu părinți,
Nu sili să te măriți,
Că măritu-i lucru mare,
Nime nu-l poate stricare,
Nici popa, dar nici birău,
Numa singur Dumnezeu.

Varianta 3

Copilă din doi părinți,
La ce focul te măriți?
De nu porți petelele
Ca toate copilele;
Peteaua-i haină ușoară,
Când o suflă vântul zboară.
Dar ceapsa-i haină grea,
Multă grijă duci cu ea.
- Du, drace, pe popa-n iad,
Doamne, rău ne-a cununat!
- Ba, nu-1 duce, săracu,
Că va cununa de-amu!
-Cununa-ne-a, cununa,
Că ni-i mare grădina,
Cununa-ne-a și pe noi
Pentr-un clop de baraboi.
C-a mai cununat vreo doi.
Cununa-ne-a, căci a mere
Pentru o litră de bere.

Tara Romaneasca

Frunză verde de frăguță,
N-am nici tată, nici mămuță,
De-aș ave mamă și tată
Aș trăi ca banu-n ladă.
N-am nici tată, nici mămuță,
Și trăiesc ca banu-n frunză.
N-am nici mămuță, nici tată,
Trăiesc ca frunza pe baltă,
Și bălțită mi-a seca,
Frunzulița mi s-a usca,
Și bălțită mi-a scade,
Frunzița mi-a rămâne,
Săraca viața mea

La punerea cununei

Frunză verde mărăcină,
Ie-ți mireasă, ziua bună
De la frați, de la surori
De la grădina cu flori.
De la strat de busuioc,
De la feciorii din joc,
De la strat de floricele
Și neamuri și vericele,
De la frunza cea de brad,
De la puiul cel lăsat.
Plânge, mireasă, cu jele,
Că nu-i mai purta inele
Și nici în urechi cercei,
Nici nu-i ședea cu flăcăi.
Cununița ta cea verde
Cum te scoate dintre fete
Și te dă între neveste.
Și cununa cea de flori
Te scoate dintre feciori
Și te pune-ntre nurori.
Cântați, fete, și horiți
Până sunteți la părinți,
Cântați, fete, horile
Și vă purtați florile.
După ce ve-ți mărita,
Horile nu-ți mai juca,
Florile nu-ți mai purta,
A cânta nu-ți cuteza
În casă de soacră-ta,
În tindă de socru-tău
Și-afar de bărbatu-tău.

sau

Pe din jos de Ostrița
Paște boii bădița.
Boii pasc iar iarba crește,
Mirele întinerește;
El cu mâna flori adună
Mărioarei de cunună,
Cunună de asmonie,
S-o pornească-n cununie,
Cunună de mirtă creață,
Să i-o slobozim pe față,
Cunună de bărbănoc
În două cu busuioc,
Să i-o punem de noroc.
Mărioară, îți cântăm,
Mândră cunună-ți gătam
Și pe cap că ți-o punem,
Pe gene
Și pe sprâncene,
Pe codița ochiului,
Să fii dragă mirelui.
Mirelui și socrului,
Soacrei și cumnatelor,
Tuturor neamurilor,
Cum ai fost părinților,
Căroră cu plecăciune
Le ceri astăzi iertăciune,
Și cu această cunună
Îți iai la ei ziua bună